

Ifjúsági vezetők tanácskozásai

Tegnap, csütörtökön tartotta soros ülését a KISZ Csongrád megyei bizottsága. Az értekezletre jelentős készült az 1981. évi nyári felkészítő táborok, köztük a kongresszusi táborok munkájáról, melynek lényegesebb pontjait Kmettykó Lajos, a Politikai Képzési Központ igazgatója egészítette ki. Eszerint a háromnapos kongresszusi táborok, amelyeken a bizottsági, vezetőségi és alapszervezeti KISZ-titkárok vettek részt, elérték céljukat. A határozatok és a kongresszus valamennyi dokumentumának tanulmányozása további fontos feladata a KISZ-vezetőknek, a KISZ-tagoknak egyaránt.

Szilágyi János, a megyei KISZ-bizottság munkatársa, az egyetemi-főiskolai KISZ-vezetők képző táborok munkájának eredményeiről tájékoztatót.

Ülésezett a KISZ szegedi járási bizottsága is. Először az Ifjú Garda utánpótlásáról tárgyalt, az elmúlt év tapasztalatainak ismeretében, s az írásbeli jelentésben Zelei István járási Ifjú Garda parancsnok és Kaizer Rezső, a járási úttörőgárda megbízott parancsnoka főzött szóbeli kiegészítést. A bizottság megállapította, hogy az Ifjú Garda továbbra is az úttörőgárdát

tekintse legfőbb utánpótlásának. Az Ifjú Garda feladata, hogy a jól dolgozó úttörőket a kellő időben, már nyolcadikos korukban megnyerjék; vegyenek részt továbbra is a gárdista munkában. Ezért szorosabbá kell tenni a két korosztály kapcsolatát.

Ezt követően a KISZ-bizottság tevékenységét segítő gazdaságpolitika-, kulturális-, sport- és politikai képzési munkabizottságok feladatairól volt szó.

Tudományos eszmecsere

A Magyar Nephrológiai Társaság kétnapos nagygyűlése csütörtökön kezdődött a Debreceni Orvostudományi Egyetem elméleti tőmbjében. A tanácskozáson 150 hazai és 20 külföldi — bolgár, cseh-szlovák, NDK-beli és szovjet — szakember vesz részt. A plenáris, illetve szekciótűlésein összesen 80 előadás hangzik el a vesebetegségek felismeréséről, a művekezeléséről és a veseátültetés kérdéseiről. A debreceni tanácskozás résztvevői megtekintik az orvostudományi egyetem műveállomását.

Tanácsülés Sándorfalván

Sándorfalva nagyközség az exportárbevételük is. Ugyanakkor a szövetkezet létszáma csökkent egyes szakágakban, míg a konfekció, asztalos, lakatos részleg, a szolgáltatás területén a dolgozók létszáma némileg emelkedett. A szövetkezet a munkaversenyben elért eredmények alapján a KISZÖV oklevelét is megkapta. Az eredmények értékelésénél szó volt a hatodik ötéves terv elképzeléseiről is. Egy érdekes adat: a tervezett 54 millió forintost termelési érték mellett a tőkés export 22 millió forint.

A szegedi állami gazdaság vezetője elégedett. Rendesen dolgoznak ezek a radnóttisták. De nem lehet panaszunk a többiekre sem. A körösyekre sem —ők idén először jöttek — a Tiszapartiskokra és az erdészeti szakkozépesekre sem.

— Oriási fűrtöket láttam. Ezekkel gyorsan megtelnek a vödörök.

— Ahol a gyerekek most dolgoznak, a kissori négy táblán, azok a gazdaság legjobban termő táblái. Száz mázsát adnak hektáronként.

— Ezek szerint nem igaz, hogy a tézések, gazdaságok nehezebb munkát szólnak a diákokra?

— Kérdezze meg a tanárokat vagy a negyedikeseket. Mi ilyet soha nem csináltunk. Ismerem az itteni tézéseket, merem mondani, ezen a környéken ez nem szokás.

Benn a sorok között vödörrel araszolnak a diákok. Egyre közelebb érnek a feneketlennek tűnő konténerhez. Az első Sánta Gizella (ruzsai)—Tóth Edna (zákányszéki) párosnak éppen megteltek a vödörök.

— Előttek nem lehet ismeretlen a szüret.

— Persze, hogy nem. Aglécának is, nekünk is van otthon szőlősünk. Csak azokról nehezebb leszedni a fűrtöket, mert picik, aprók a tőkék. Ezek meg olyan magasak, mint mi vagyunk.

Déltájon úgy tűnt, a Kopasz Ágnes, Reményfy Edit kettős lesz a győztes az elsősközött. A 94. teli vödört öntötték ki, egy órára a századikkal szeretnének végezni.

— Miért hagyotok? Pénzért vagy hajt a tézsznek jobb legyen?

— Is, is — válaszolnak, de nem állnak le a szedéssel.

— Tegnapelőtt jöttünk először dolgozni, este nagyon fájt a vállunk meg a há-

Dolgoznak a diákok

Melegítőbe, pulóverekbe öltözött kislány ücsörög reggel a Viztorony téri buszmegálló egyik padján.

— Melyikre vársz?
— A 14-esre.
— Hova jártok dolgozni?
— Rózsán szedjük a paprikát. Fél 9-re kell az iskola elé érni — nem be, és ez nagy különbség egy hetedikesnek — odajön értünk a tézszbusz. Biztos nem maradok le — nyugtatja magát. Biztos. Még 8 óra sincs.

A Radnóti Gimnázium előtt hasonló harci díszben, diáklány ácsorog.

— Itthagytak a többiek?
— A, dehogyan. Felmentett vagyok. A többiek már régen, kora reggel elindultak.
— Akkor mire vársz? Minek ez a „szerelem”?

— Ott jön a sorstársam — int fejével a tér felé. — Együtt akarok bemenni vele. S ez a szedett-vedett cucc? Ha nem is megyek ki a többiekkel, azért én is dolgozom, amit bírok, itt, az iskolában.

Igaz. Tornaórán felmentett ugyan, de miért éppen most lenne értékelenebb a többiekénél. Az őszi közhasznú mezőgazdasági munka — diákmunka — szezonjában.

A Szegedi Állami Gazdaság ásothalmi szőlőjében isszasztóan éget a nap, süpped a laza homok, ragad a kéz az édes szőlőlétől. Borbás Zoltán, az állami gazdaság ágazatvezetője elégedett.

Rendesen dolgoznak ezek a radnóttisták. De nem lehet panaszunk a többiekre sem. A körösyekre sem —ők idén először jöttek — a Tiszapartiskokra és az erdészeti szakkozépesekre sem.

— Oriási fűrtöket láttam. Ezekkel gyorsan megtelnek a vödörök.

Ahol a gyerekek most dolgoznak, a kissori négy táblán, azok a gazdaság legjobban termő táblái. Száz mázsát adnak hektáronként.

— Ezek szerint nem igaz, hogy a tézések, gazdaságok nehezebb munkát szólnak a diákokra?

Kérdezze meg a tanárokat vagy a negyedikeseket. Mi ilyet soha nem csináltunk. Ismerem az itteni tézéseket, merem mondani, ezen a környéken ez nem szokás.

Benn a sorok között vödörrel araszolnak a diákok. Egyre közelebb érnek a feneketlennek tűnő konténerhez. Az első Sánta Gizella (ruzsai)—Tóth Edna (zákányszéki) párosnak éppen megteltek a vödörök.

Előttek nem lehet ismeretlen a szüret.

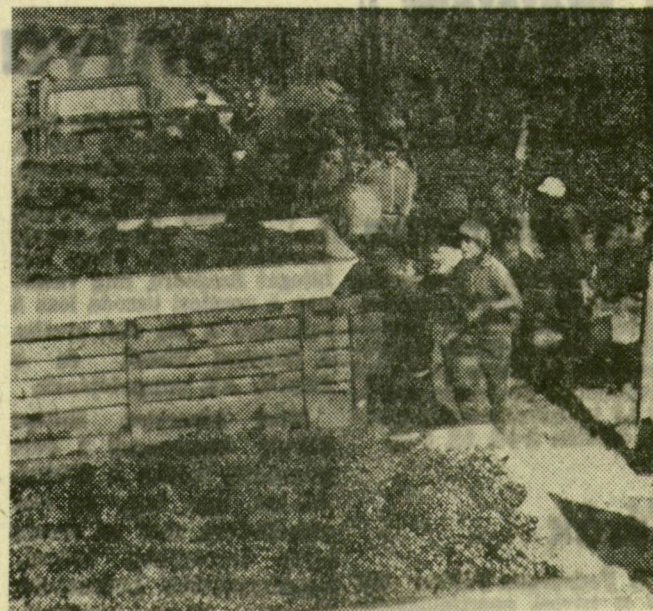
Persze, hogy nem. Aglécának is, nekünk is van otthon szőlősünk. Csak azokról nehezebb leszedni a fűrtöket, mert picik, aprók a tőkék. Ezek meg olyan magasak, mint mi vagyunk.

Déltájon úgy tűnt, a Kopasz Ágnes, Reményfy Edit kettős lesz a győztes az elsősközött. A 94. teli vödört öntötték ki, egy órára a századikkal szeretnének végezni.

Miért hagyotok? Pénzért vagy hajt a tézsznek jobb legyen?

Is, is — válaszolnak, de nem állnak le a szedéssel.

Tegnapelőtt jöttünk először dolgozni, este nagyon fájt a vállunk meg a há-

Domaszéken, a Szőlőfürt Szakszövetkezet tábláján kiskun-dorozsmai kisdíákok szedik a szőlőt, akik közhasznú társadalmi munkájuk teljes ideje alatt ebben a domaszéki gazdaságban segítőknek

tunk. Ma már csak elkezdene volt nehéz.

Három vödörrel dolgoznak, állfőtálg így gyorsabban haladnak. Mindketten szegediek, soha életükben nem szüreteltek.

A városi gyerek is megállja a helyét a fizikai munkában...

Teljesen mindegy, ki hova való — bölcsekedik Agl. — Ha akarja csinálni, megtanulja. Mi igyekeztünk minél hamarabb a szüret tudoraivá válni.

A negyedikesek nem öntudatoskodnak. Sőt, inkább letagadnak a jó teljesítményeket. Úgy hírlík, ez tradíció. Elsős korukban még adták a hozsannázó dicséretekre. Most? Elnevetik, el-

viccelik a dolgot, nincs szükségük vállveregetésre. Felntötesen legyintgetnek az unott szőlomokra, az ideákra. A szőlő megérett a szüretre, meg kell menteni a termést. A gondolkodó társadalom, az ember mit tesz? Leszedi. Ha lehet, minél többet. A hétvégén a kirándulás egyébként is megédesíti a következő napokat.

Sokféleképpen lehet dolgozni. Most kell! Téesztagnak, irodistának, katonának, általános iskolásnak, gimnazistának, egyetemistának. Hogy az iskolások hogyan tettek eleget e „kell”-nek, az majd a november végi általános értékeléskor kiderül.

Mag Edit

Emberségre nevelni

Az ifjúsági vöröskeresztesekről

Az egészséges életmódra, s humanitásra nevelést nem lehet elég korán kezdeni. Épp ezért érthetetlen, hogy miért csak az utóbbi években „tört be” az iskolákba a Vöröskereszt szelleme, miért csak most ismertük föl annak a fontosságát, hogy már a kisgyerekek tarsolyába bekerüljenek a szervezet tisztaságról, rendről, elsősegélynyújtásról, emberi segítségadásról tanított ismeret. Az eddigi tapasztalatok bizonyítják: a diákokat érdekli mindez, de ezen túl hasznát is látják nap mint nap megszerzett egészségügyi tudásuknak.

A Vöröskereszt városi vezetősége, visszatekintve az 1980—81-es tanévben végzett ifjúsági vöröskeresztmunkára, megállapította: az általános és középiskolákban, a főiskolákban és egyetemeken a terveinket, az V. kongresszus által megfogalmazott feladatoknak megfelelően működtek a csoportok.

Az általános iskolák mind egyikében tevékenykedik kiségeszségőr, illetve ifjúsági vöröskeresztes csoport, csaknem 3 ezer taggal. Ugyanaz mondható el a közép-, szakközép- és szakmunkásképző iskolákról is, ezekben több mint 10 ezer tanuló vesz részt a Vöröskereszt alapszervezet munkájában. A SZOTE tíz, a JATE két, a tanárképző, az egészségügyi és az élelmiszeripari főiskola egy-egy alapszervezetének 2413 tagja van. Örvendetes, hogy ez a szám az előző évinél 437-tel több. Annál is inkább fontos ez, mert a városban folyó egészségnevelő munkába aktívan bekapcsolódnak a hallgatók, segítve a kisdíákok nevelését és a felnőttek körében folytatott felvilágosítást. Ezt szavatolja a városi vezetőség és az iskolák, egyetemek, főiskolák vöröskeresztesei közötti hasznos együttműködés.

Az előző tanév bővelkedett évfordulóiban: megün-

nepeltük a Magyar Vöröskereszt centenáriumát, az Ifjúsági Vöröskereszt 60. az úttörőmozgalom 35. évfordulóját. Az általános iskolások régi, a mozgalommal kapcsolatos dokumentumokat gyűjtötték össze, kiállítástokat rendeztek, maguk előadta műsorszámokkal emlékeztek meg a Vöröskereszt „születésnapjáról”. A Mező Imre a Ságvári Endre gyakornok, a Zrínyi Ilona és a Tarján IV-es általános iskola vöröskeresztesei szívesen fölleptek az üzemekben megrendezett ünnepeken is. A középiskolások ünnepi taggyűléseket rendeztek, ajánlásokat tettek a centenárium alkalmából. A Radnóti Miklós Gimnázium vöröskereszt alapszervezete felhívással fordult a szegedi középiskolásokhoz: aki betöltötte 18. életévét, jelentkezzen térítésmentes véradásra. Ezúttal sem adtak okot a fiatalok a családra: több mint 400 diák ment el a véradásra. Ünnepeket tartottak a felsőfokú oktatási intézmények is.

Az ifjú vöröskeresztesek is az egészségvédelem, az egészséges életmódra nevelés sikeréért tettek a legtöbbet. Az előző tanévben tanfolyamokon, beszélgetéseken, játékos rendezvényeken, versenyeken igyekeztek minél többet elsajátítani ezekből a tudnivalókból — a tanárelnökök vezetésével. Legtöbbször a csecsemőgondozás és az elsősegélynyújtás tudnivalóiról érdeklődtek, s több mint 400 középiskolai „járta ki” a családi élet iskoláját.

Sok fiatal mozgósítottak a különböző, egészségügyi témájú pályázatok és mozgalmak. Számos vöröskeresztes csoport és alapszervezet kapcsolódott be a Tiszta iskola, egészséges ifjúság mozgalomba, 28 szegedi általános iskola nyerte el a Tiszta iskola címet, 570 a Tiszta tanulócsoporthoz és 485 a Tiszta osztály. A közép-

iskolák közül 16 érdemelte ki a Tiszta iskola címet.

A fiatalok keze nyomát tágabb környezetük is magán viselte: úgyködtek a tiszta, virágos Szegedért, az udvarok, házak rendjéért is.

Rendkívül jelentőséggel bír a munka, melyet a humanizmusra nevelés érdekében fejt ki a Vöröskereszt a fiatalok körében. Ez az a szervezet, amely az elmélet megtanítása mellett az emberség mindennapi bizonyítására a lehetőségek széles skáláját kínálja. Az iskola falain kívül is hasznos, nemesebb tettekre sarkallhat az egymás iránti szeretet és segítőkészség. Idős, magányos emberek szízeit keresték föl a diákok eddig. A közgazdasági szakközépiskola tanuló például maguk 50 idős vagy ágyhoz kötött rokkant emberrel látogattak meg. Az egyetemisták, főiskolások a városi házi szociális gondozóhálózat munkáját segítik: ők 70 idős emberhez kopogattak be, mintegy 130 hátrányos helyzetű gyermekkel is törődnek rendszeresen.

Ezek a fiatalok, akik már diákként átérzik az emberteriasik iránti felelősséget, allgha válnak közömbös, érzéketlen felnőttekké. S ha „csupán” ez a Vöröskereszt ifjúsági mozgalma az eredménye máris a legtöbbet tettek jövőnk érdekében.

Ch. A.

Ifjúságvédelemről a népfrontnál

Ülést tartott tegnap, csütörtökön a Hazafias Népfront megyei nő- és rétegpolitikai bizottsága. Tóth István, a megyei tanács vb művelődésügyi osztályának főelőadója a megyében végzett gyermek- és ifjúságvédelmi munkáról tartott tájékoztatót, dr. Tóth Péter

ügyész, a népfront munkabizottságának tagja pedig ismertette a fiatalokruak bünyözésének megyei tapasztalatait. Az időszerű feladatokról Ábrahám Illésné, a népfront megyei bizottságának politikai munkatársa tájékoztatta az ülés résztvevőit.

Konferencia a koronáról

Újabb adatokkal gyarapodtak a magyar korona és a koronázási jelvények történetére, megőrzésére vonatkozó ismereteink a Nemzeti Múzeumban csütörtökön befejeződött kétnapos tudományos tanácskozáson.

A nemzetközi tudománytörténeti jelentőségű tanácskozás befejeztével Kopács Éva művészettörténész, a művelődési miniszter tanácsadó bizottságának tagja elmondotta: a szakemberek egyetértettek abban, hogy a koronának — mai állapotában — nincs olyan része, amely kapcsolatban lenne István király személyével. Elfogadták a kutatók: a görög korona egységes alkotás, nem különféle átalakítások

eredménye, mint ahogy abtak az időben válték, amikor a Corona Graeca nem volt hozzáférhető a kutatók számára. Nincs egységes vélemény azonban atekintetben, hogy I. Géza magyar királynak, vagy bizánci származású feleségének küldték-e a bizánci császár udvarából. Egyetértettek abban is, hogy a Corona Latinának nevezett keresztformájú felső rész mai állapota megfelel az eredeti elrendezésnek.

Nagyon közelít a művészettörténészek véleménye a korona keletkezési idejének kérdésében is. A korona zománclemezei a román stílus tipikus jegyét viselik magukon és nem készülhettek korábban a XII. század hatvanas éveinél.

Új diplomások köszöntése

Új diplomásokat avattak tegnap délután Szegeden, az MSZMP Csongrád megyei Oktatási Igazgatóság Dr. Szilágyi Júlia igazgató megnyitó szavai után Papdi József, a megyei pártbizottság titkára foglalta össze azokat a legfontosabb kérdéseket, amelyek megválaszolásában, a gyakorlatban növekvő jelentőségű a magasabb tudás, nem utolsósorban az ideológiai munka fejlesztése, a marxizmus-leninizmus minél tökéletesebb ismerete és tanulmányozása.

Köszöntötte Papdi József azt a százhusz Csongrád megyei állampolgárt, akik negyvévi — vagy hétszázévi — tanulással, mindennapi munkájuk, gazdasági, társadalmi és közéleti elfoglaltságuk mellett kemény áldozatvállalással, eredményesen befejezték tanulmányaikat, és most átvették a főiskolai

bizonyítványt. Külön elismeréssel szóló azokról, akik — szám szerint huszonhatan — kitüntetéssel együtt kapták meg diplomájukat.

Kitüntetéses oklevelet kaptak: dr. Ács Katalin és Puszkás László (szentesi járás), Báthory József, dr. Beliczay Tamás, Béres Endre, Csatlós Péter, Paulik Tibor, dr. Pozsik Sándor és Szarvas Pál (Szentes), Bérczi Sándor, dr. Cselötei István, dr. Felföldi Károlyné, Gergye Anna, Harmath János, dr. Lele András, Nagy E. mér, Nagy János, Odor Károly, Palatinus József, Raics István, Ungi Ferenc, Varga Mihály Tamás és Vetrő M. hály dr. Bontovics Erzsébet és Sánta Béláné (Szeged), dr. Papp Elemér (szegedi járás).

Az új diplomások nevében Sánta Béláné mondott köszönetet az iskola vezetőinek, tanárainak.